

Navrhujeme ho o rok znova

Lubomír Feldek

Zatiaľ čo deň čo deň sa o pozornosť verejnosti prednostne uchádzajú informácie o politikoch a kriminálnikoch (pričom neraz nevieme, ktorí sú ktorí), odohrávali sa v roku 2019 na Slovensku aj nenápadnejšie, ale z kultúrneho hľadiska oveľa významnejšie udalosti. Dve z nich si všimol a v tomto svojom čísle pre budúcnosť zaznamenal časopis *Kritika & Kontext* – vďaka mu za to. Je to preklad Hviezdoslavových *Krvavých sonetov* do angličtiny, ktorý vytvoril a objavne komentoval írsky básnik John Minahane. A je to návrh na nomináciu Rudolfa Dobiáša na Nobelovu cenu za literatúru za rok 2019.

Obe tieto udalosti sa stretli aj v *Besede na Bisle o sonetoch a ich zmysle*, ktorá sa konala 20. marca 2019. No ak smiem navrhnúť poradie, odporúčam začať od konca a najprv si prečítať správu o (ne)udelení Nobelovej ceny, publikovanú na facebooku v októbri 2019:

NOBELOVA CENA ZA LITERATÚRU (ne)udelená RUDOLFOVI DOBIÁŠOVI

Hoci sme už po druhý raz navrhli na Nobelovu cenu za literatúru Rudolfa Dobiáša, podľa nás najsprávnejšieho slovenského kandidáta, ktorý má nielen dielo, ale aj životný príbeh hodný tej ceny, ani tentoraz to nevyšlo. Tohto roku udelili za literatúru dve ceny – jednu do Rakúska, druhú do Poľska. Laureátom blahoželáme, no – ako si vzdychol jeden z nás, signatárov slovenského návrhu, matematik Miroslav Pollák: „Keby to spriemerovali a keby dali len jednu, trafili by medzi Poľsko a Rakúsko a mohla putovať k nám.“ Nie je však ešte koniec všetkých dní. Navrhujeme ho o rok znova a – pretože Nobelova cena sa udeľuje len živým, – budeš mať, Rudo, aj Ty jednu malú povinnosť: Keď Ťa v päťdesiatych rokoch nezabil Jáchymov a keď Ti v novembri 1989 nepuklo srdce od radosti, vydrž aj teraz, buď zdravý a ostaň ešte chvíľu nažive!

Lubomír Feldek, František Guldán, Miroslav Pollák
navrhovatelia